

גלנדה ג'קסון ב"נגטיבים", "מרי מלכת הסקוטיות" וכחיים לא מספיק יפה

קולנוע

כוכבים

"אני המכוערת הערומה"

"כל פעם שיש צורך במכוערת-ערומה, פונים אלי".

גלנדה ג'קסון יכולה להרשות לעצמה לחייך חיוך רחב. מפי משהי אחרת, היו הדברים מקבלים משמעות שונה בהחלט מאשר מחמאה עצמית.

"ראקל וולש של האדם החושב", "עקרת-הבית המגרה", "הכישורן המתפשט" — אלה הם רק כמה מן הכינויים בהם זכתה בשנים האחרונות. אחרי שאתה רואה אותה על הבד, נדמה לך שהוספת המש שנים לגילך, טוען הי במאי הבריטי פיטר הול.

"ואני חשבת תמיד שאין לי מספיק נתונים להיות יפה, ואינני מספיק מכור ערת כדי לעורר עניין." מצטנעת גלנדה — מתוך ביטחון גמור שאיש לא יאמין לה.

ואף-על-פי-כן, עד לפני ארבע או חמש שנים, לא היה איש מעלה על דעתו כי רעייתו של במאי התיאטרון רוי הודי ג'ס, עתידה להיות כוכבת-קולנוע מפורסמת, מבוקשת — ואיללת מין.

עד גיל 20 לא חלמה כלל להיות שחקנית. רק או הצטרפה למועדון-תיאטרון רון בעירת מולדתה — מאחר ונדמה היה לה "שקצת יותר מעניין להיות שחקנית מאשר זבנית". היא הגישה בקשה להתקבל לביית-הספר המלכותי ל"אמנות הבמה".

להפתעתה, זכתה במילגה, סיימה ל"מודיה בהצלחה, ונכנסה בתנופה מלאה לדרך-היסורים הרגילה של שחקנית צעירה. תפקיד מישנה פה, תפקיד מישנה שם.

עד שביום אחד נתן בה עינו פיטר ברום המפורסם (חלום ליל קיץ שעשה מהפכות) וצירף אותה ללחיקת שקספיר המלכותית, תפקיד בידיה את תפקיד שארלוט קורדיי במאראטאד המפורסם שלו.

הארמונית המצליחה. התפקיד היה קטן יחסית — אבל איש מהצופים לא שכח את הארמונית המצליחה ב"שערותיה על גבו של המארקו המטורף. זה הביא לה אפילו תפקיד קולנועי ראשון, בסרט בשם היפוכים — שאיש משום מה אינו זוכר עוד. והנה גלנדה כבר בת 30, גיל שקשה לכנותו בקולנוע כמבטיח — וכוכבת איגנה עדיין.

ואו הופיע הבמאי קן ראסל, ונשים אוהבות באמתתו. מכאן והלאה, סיפור חייה של גלנדה, על הבד לפחות, שייך ל"היסטוריה.

דמותה של הפסלת היודעת מה שהיא רוצה ונלחמת על זכויותיה ועל חירותה, הותירה רושם עמוק על כל צופי הסרט. גלנדה זכתה באוסקר. סצינות העירום הנוערות שלה העלו את לחץ הדם של

מת, בלב שממה פרועה, ותוא לומד לחצי ריך את החיים בצורה שונה, תוך כדי התמודדות בלתי פוסקת עם הטבע סביבו. מעניין.

*****איזה מין עוזרת** (פאר, איטליה) — תרגיל קולנועי מבריק ב"סאדר-מאזוכיזם, תוך כדי תיאור התעוררות המינית של נער בן 14, המשתל-בוותה של עוזרת חטובה במשפחה של 4 סיציליאנים רעבים למין. סאטירה אר-סית ונועזת.

ירושלים

*****ג'רמיה ג'ונסון** (אורנע, ארצות-הברית) — אדם שנמלט מבני מינו אל תוך בדידות ההרים הרחוקים, מגלה שבני-תרבות ופראי-אדם גם יחד נסבלים כפרטים, אך הופכים לחיות, כשהם ב"עדר, ומכריו עליהם מלחמת חורמה. ספק אגדה, ספק בלדה דמונית. משוחק (רז) ברט כדפורד) ומצולם היטב.

חיפה

*****פליני** — רומא (בית רוטשילד, איטליה) — שיר אהבה מרהיב עין לעיר הנצח, באוסף של קטעים הי מנציחים את רומא של השנים האחרונות, כפי שרואה אותה ואהב אותה פליני. חוויה קולנועית.

*****מלכורת החופש** (אורה, אנגליה) — מעשיית ריגול קצת מבוהלת של התסריטאי ואלתר היל, מקבלת מימד חזותי יוצא דופן בזכות הבמאי ג'ון יוסטון וצילומי האווירה של אוסוואלד מוריפ. עם פול גיומן ודמיניק סאנדה.

שה. למרות שהיא רק בת 35, ובשיא הצלחתה.

היא היתה רוצה קצת יותר זמן לבלות עם בנה בן ה-4, וחוף מזה, "כאשר אתה רואה שהדברים סביבך אינם מתנהלים כראוי, והצדק מעוות, יש לפעמים חשק לעשות משהו". לשם כך, היא עוברת לאחרונה קורסים בעזרה סוציאלית. אל דאגה. השינוי, בינתיים, נועד לא למחר ולא למחרתיים. בעלה, לו היא נשואה כבר 15 שנה, אינו מתערב. הוא דוגל במדיניות "נחמה זניראה", "ניראה, היא חדרה גם בשתי פעמים שונות, של דבר, אם לא אנסה משהו אחר, לעור לם לא אדע."

תדרוך תל-אביב

*****צ'ארלי ואריק** (אלנבי, ארצות הברית) — סרט פשע מהוקצע להפליא על פושע בודד, המצליח לגבור על שני המימסדים, של החוק ושל הפשע, הרודפים אחריו. בימוי מבריק של דון סיגל, עם ואלתר מתאו מפקח ומשכנע. כדאי לראות.

*****קאט באנו** (דקל, ארצות הברית) — הצגה חזרת של המערבון ההתוללי אשר זיכה את לי מארוין ב"אוסקר, עבור תפקיד כפול, של שני תארי מים, אחד אקדוחן רצחני, השני חורבת אדם. מבדר.

*****התקווה שבנקמה** (פרד, ארצות הברית) — דרמה יוצאת-דופן של צייד בודד שחבריו נושעים אותו, חצי

הגברים בקהל, שנדהמו לראות שחקנית מוכשרת, שאיגנה פצצת-מין מתורגלת, מתפשטת ללא כל היסוסים.

"סצינות עירום אינן מפריעות לי כלל." היא טוענת. "לא זה סוג הדברים שאני מתביישת בהם. אבל לדעתי יש לי פרי-צוף המוני בהחלט, הגוף שלי רחוק מלהיות מושלם, ואשר לחזה, כאשר עשיתי את נשים אוהבות הייתי אומנם בהריון, והוא היה זקוף ומלא חלב — אבל בסך הכל אני שטחה למדי, כפי שאפשר היה להיווכח בסרטים האחרים." היא חדרה גם בשתי פעמים שונות, לדמותה של המלכה אליזבט הראשונה — פעם בסידרת-טלוויזיה, בה גילמה את הדמות המלכותית מגיל 15 ועד 69, ופעם במרד, מלכת הסקוטיות, כשהציגה דמות נמרצת והחלטית, מול היופי הרך של ואנסה רדגרייב.

היא גילמה ליידי המילטון משולחת רסן ובלתי רומנטית בהחלט בפרשת נלסון, ולאחרונה, סיימה את צילומי גברת סו-לאריו באיטליה.

"חזרתי הביתה", היא מספרת, "ומצאתי 20 תסריטים, אחד יותר משעמם מהשני, וזוללות גברים, מלכות, רוצחות, או סתם שוטות חמדוות. זה מה שמציעים לי לפעמים נדמה לי שדמות האשה הי פשוטה, עם בעיותיה האמיתיות, אינה מעניינת עוד איש."

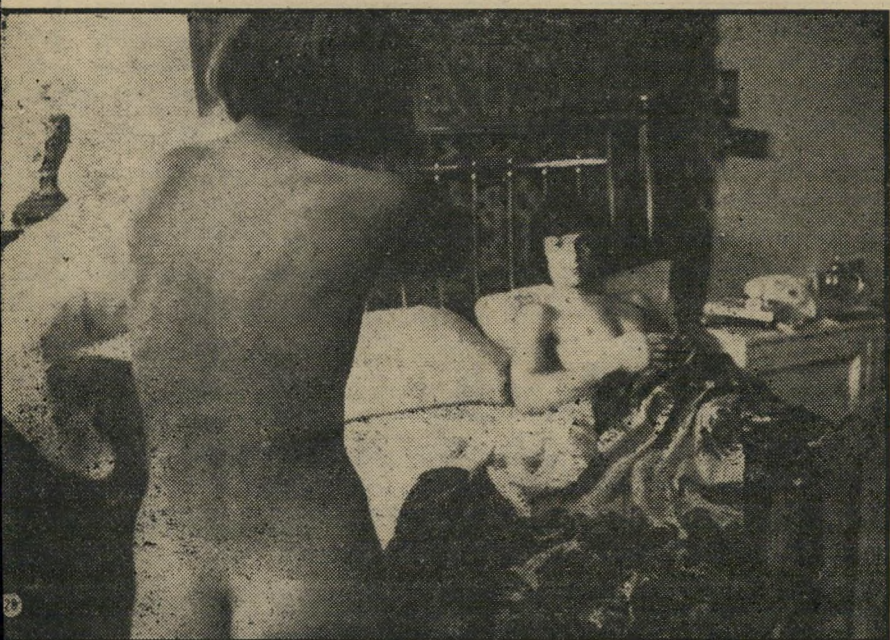
לא נכנעת. גלנדה ג'קסון שואפת לגלם דמויות כאלה דווקא. בעצם, לכל אורך הקריירה שלה, הופיעה בתפקידים של נשים החלטיות, בעלות רצון נכצמאי, שאינן מוותרות לאיש, אינן נכנעות לאיש. וזו גם הדמות שלה באהבת החיים — השם המשוער, בעברית, לשם המקורי: ניתוח של מעמד, "רצינית להופיע בקור שלי. התפקיד היה נעים, גם העבודה היתה נעימה, והחסרת במחיצתם של הי אמריקאים היא יעילה ורגועה יותר מאשר עם אירופים."

ואם זה לא נחשב בעיניה לתפקיד חייה, כפי שהיא טוענת, הרי זה לפחות תפקיד מרענן, המזכה אותה שוב בגל חדש של שבחים, וגורר בעקבותיו הצ'עות לקומדיית נוספות.

הסרט הוא סיפור אהבה למבוגרים, בין סוכן ביטוח אמריקאי למתכנתת-אופנה בריטית (ליתר דיוק, גונבת תוכניות אפניות ממקורן ומעתיקה אותן). הסיפור מבוסס בראש וראשונה על קיסמם של שני השחקנים הראשיים, והבמאי מלווין פראנק ידע כניראה מה הוא עור, שה, כאשר כתר בגלנדה ג'קסון ובג'ורג' סיגל לתפקידים הראשיים.

אף שהביקורת והכנסות הקופה בחו"ל יצאו מכליהן, הרי תפקיד שכזה בעיניה של גלנדה — רק אינטרמצו קצר. היא דיין מחפשת תפקידים נשיים אמיתיים — שכמותם נמצאים רק אצל אינגמר ברגמן. "מה לעשות, ברגמן יש רק אחד, וכל האחרים כותבים תפקידים רק לגנריים", היא נאנחת.

יאושה מתפקידים התפורים לגברים בלבד, בקולנוע, גדול עד כדי כך, שהוא מביא למוחה מחשבות כפירה על פרי-

גלנדה ב"נשים אוהבות" — לא מספיק מכוערת